

2.2.20-21

Η απόφαση και οι όροι των Λακεδαιμονίων για την ειρήνη

ΚΕΙΜΕΝΟ

- 2.20 *Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν*
 Ααπρμφ/Υμτχ. επιθ.πρ. ΑΡ τελ.απρμφ. (ταυτοπρ.)
πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν
 επιθ.πρ. Αμτχ. επιθετική μτχ. δοτ.προσ.κτητ.
μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην τῇ Ἑλλάδι
 εμπροθ.προσδ.χρόνου
 επιθ.πρ Υμτχ. επιθετ.μτχ.
ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις,
 Ρ ΑΡ
ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην
 δευτερ. συμπερασματική απαρεμφατική
 εμπθ.συμφωνίας
(ἐφ' ᾧ
 επιθ.προσδ. Αμτχ.
τὰ τε μακρὰ τεῖχη
 Αμτχ. χρον.υποθ.μτχ.
καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας
 Αμτχ. εμπρθ.εξαίρεσης χρον.υποθ.μτχ.
καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας
 Αμτχ. χρον.υποθ.μτχ.
καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας
 Αμτχ. κατηγοτούμενα Αμτχ. χρον.υποθ.μτχ.
τὸν αὐτὸν ἐχθρόν καὶ φίλον νομίζοντας
 Ααπρμφ. Απαρέμφατο σε θέση Ρ
Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι
 εμπρόθετοι του τόπου (τοπ. έκταση)
καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν)
 δευτ. υποθετική/ αναφορική
 Ρ
(ὅποι ἂν ἡγῶνται).

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οι Λακεδαιμόνιοι, όμως, αρνήθηκαν
 να εξανδραποδίσουν πόλη ελληνική,
 η οποία είχε προσφέρει πολύ μεγάλες υπηρεσίες στην Ελλάδα
 όταν διέτρεχε τον έσχατο κίνδυνο,
 αλλά ήταν διατεθειμένοι να συνάψουν ειρήνη
 υπό τον όρο οι Αθηναίοι,
 αφού τα Μακρά τείχη
 και τα τείχη του Πειραιά γκρεμίσουν
 και παραδώσουν όλα τα πλοία τους, εκτός από δώδεκα
 και φέρουν πίσω τους εξόριστους,
 έχοντας τους ίδιους εχθρούς και φίλους
 με τους Λακεδαιμονίους να ακολουθούν αυτούς
 και στη στεριά και στη θάλασσα,
 σε οποιαδήποτε επιχείρηση.

- 2.21 *Θηραμένης δὲ καὶ οἱ συν αὐτῷ πρέσβεις*
 ΥΡ εμπρ.συνοδείας ΥΡ
 Ρ ΑΡ
ἐπανεφέρον ταῦτα
 εμπρθ. τόπου
εἰς τὰς Ἀθήνας.
 χρον.μτχ.συν. ΑΡ/Υμτχ. Υ Ρ επιθετικός
Εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιχεῖτο πολὺς,
 αιτιολ.μτχ. επιρρημ.κατηγ.τρόπου Ρ
φοβούμενοι μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν·
 Ραπρόσωπο ΥΡ
οὐ γάρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν
 εμπρθ.αιτίας γεν.περιεχομένου δοτ.αιτίας
διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ.

Ο Θηραμένης και οι πρέσβεις που ήταν μαζί του
 επέστρεψαν με αυτούς τους όρους ως προτεινόμενους
 στους Αθηναίους.
 Με την είσοδό τους στην πόλη τούς περικύκλωνε λαός πολύς,
 επειδή φοβόταν μήπως είχαν επιστρέψει άπρακτοι·
 γιατί δεν χωρούσε πια άλλη αναβολή,
 καθώς ήταν πολλοί αυτοί που πέθαιναν από την πείνα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης των Σπαρτιατών και των συμμάχων τους, οι αντιπρόσωποι της Κορίνθου, της Θήβας και άλλων ελληνικών πόλεων πρότειναν την ολοκληρωτική καταστροφή της Αθήνας και την υποδούλωση των κατοίκων της. Ωστόσο, οι Λακεδαιμόνιοι δεν δέχτηκαν αυτή τη σκληρή πρόταση. Αντιθέτως, αναφέρθηκαν στο ένδοξο παρελθόν των Αθηναίων και τη συμβολή τους στους Περσικούς πολέμους και, παρά τη μεγάλη έχθρα που υπήρχε, αρνήθηκαν να καταστρέψουν ολοσχερώς την πόλη.

Οι Λακεδαιμόνιοι, όμως, επέβαλαν αυστηρούς όρους ειρήνης στους Αθηναίους: να κατεδαφίσουν τα μακρά τείχη και τα τείχη του Πειραιά, να παραδώσουν σχεδόν ολόκληρο τον στόλο τους (πλην δώδεκα πλοίων), να δεχτούν την

επιστροφή των ολιγαρχικών πολιτικών εξόριστων στην πόλη, να μοιράζονται με αυτούς τους ίδιους φίλους και εχθρούς –δηλαδή να γίνουν σύμμαχοί τους– και να αναγνωρίσουν την ηγεμονία της Σπάρτης συμμετέχοντας στις εκστρατείες της.

Οι όροι αυτοί ήταν σκληροί και ταπεινωτικοί για την Αθήνα. Η κατεδάφιση των τειχών σήμαινε ότι η πόλη δεν θα είχε πλέον προστασία από χερσαίες επιθέσεις, ιδιαίτερα από το ισχυρό σπαρτιατικό πεζικό. Η παράδοση του στόλου αποτελούσε το τέλος της ναυτικής δύναμης της Αθήνας και την οριστική απώλεια της ηγεμονίας της, ενώ η επιστροφή των ολιγαρχικών αποσκοπούσε στην ενίσχυση της φιλοσπαρτιατικής παράταξης. Τέλος, η αποδοχή των ίδιων φίλων και εχθρών με τη Σπάρτη σήμαινε ότι η Αθήνα έπρεπε να συμπορευτεί με την πολιτική της Σπάρτης, χάνοντας πλέον την ανεξαρτησία της στις στρατιωτικές της κινήσεις.

Καταληκτικά, οι Λακεδαιμόνιοι, παρά τους σκληρούς όρους που επέβαλαν, έδειξαν μεγαλοψυχία, καθώς δεν κατέστρεψαν ολοκληρωτικά την Αθήνα, αλλά σεβάστηκαν την ιστορία της και την προσφορά της στον ελλαδικό χώρο. Παράλληλα, απέδειξαν ότι ήταν συνετοί διπλωμάτες, αναγνωρίζοντας πως η πλήρης εξάλειψη της Αθήνας θα ενίσχυε επικίνδυνα τη Θήβα και θα άφηνε τις υπόλοιπες ελληνικές πόλεις πιο ευάλωτες στον περσικό κίνδυνο, που εξακολουθούσε να υπάρχει.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

1. *μέγα*: επίθετο ανώμαλο, γένους ουδετέρου, πτώσης αιτιατικής ενικού, *ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα*. Οι υπόλοιποι βαθμοί σχηματίζονται ως εξής: *ὁ/ἡ μείζων, τὸ μείζον, ὁ μέγιστος, ἡ μεγίστη, τὸ μέγιστον*.

	ε ν ι κ ό ς		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
ονομ.	μέγας	μεγάλη	μέγα
γεν.	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
δοτ.	μεγάλω	μεγάλη	μεγάλω
αιτ.	μέγαν	μεγάλην	μέγα
κλητ.	μέγα	μεγάλη	μέγα

	π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
ονομ.	μεγάλοι	μεγάλοι	μεγάλα
γεν.	μεγάλων	μεγάλων	μεγάλων
δοτ.	μεγάλους	μεγάλαις	μεγάλους
αιτ.	μεγάλους	μεγάλας	μεγάλα
κλητ.	μεγάλοι	μεγάλοι	μεγάλα

	ε ν ι κ ό ς	
	αρσενικό/ θηλυκό	ουδέτερο
ονομ.	μείζων	μείζον
γεν.	μείζονος	μείζονος
δοτ.	μείζονι	μείζονι
αιτ.	μείζονα / μείζω	μείζον
κλητ.	μείζον	μείζον

	π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς	
	αρσενικό/ θηλυκό	ουδέτερο
ονομ.	μείζονες / μείζους	μείζονα / μείζω
γεν.	μειζόνων	μειζόνων
δοτ.	μείζοσι	μείζοσι
αιτ.	μείζονας / μείζους	μείζονα / μείζω
κλητ.	μείζονες / μείζους	μείζονα / μείζω

2. *ἀγαθόν*: ουσιαστικό, γένους ουδετέρου, πτώσης αιτιατικής ενικού, κλίσης β', τὸ *ἀγαθόν*. Προέρχεται από το επίθετο ὁ *ἀγαθός*, ἡ *ἀγαθή*, τὸ *ἀγαθόν*, το οποίο σχηματίζει ανώμαλα παραθετικά:

θετικός	συγκριτικός	υπερθετικός
ἀγαθός -ῃ -ὄν	ὁ / ἡ βελτίων, τὸ βέλτιον	βέλτιστος -η -ον
	ὁ / ἡ λῶων, τὸ λῶον	λῶστος -η -ον
	ὁ / ἡ ἀμείνων, τὸ ἄμεινον	ἄριστος -η -ον
	ὁ / ἡ κρείττων, τὸ κρεῖττον	κράτιστος -η -ον

3. *μακρά*: επίθετο, γένους ουδετέρου, πτώσης αιτιατικής πληθυντικού, κλίσης β', ὁ *μακρός*, ἡ *μακρά*, τὸ *μακρόν*.

4. *φίλον*: ουσιαστικό, γένους αρσενικού, πτώσης αιτιατικής ενικού, κλίσης β', ὁ *φίλος*, τοῦ *φίλου*. Προέρχεται από το αρσενικό γένος του επιθέτου ὁ *φίλος*, ἡ *φίλη*, τὸ *φίλον*., το οποίο σχηματίζει τα εξής παραθετικά:

θετικός	συγκριτικός	υπερθετικός
φίλος -η -ον	φιλαίτερος -α -ον	φιλαίτατος -η -ον
	φίλτερος -α -ον	φίлтаτος -η -ον
	φιλίων -ων -ον	–
	μᾶλλον φίλος -η -ον	μάλιστα φίλος -η -ον

5. *αὐτός*, *αὐτή*, *αὐτό*: οριστική ή επαναληπτική αντωνυμία είναι η αντωνυμία. Οριστική είναι, όταν χρησιμεύει για να ορίσει κάτι, να το ξεχωρίσει από τα άλλα και απαντά σε όλες τις πτώσεις. Επαναληπτική είναι μόνο στις πλάγιες πτώσεις, όταν χρησιμεύει για να επαναλάβει κάτι για το οποίο έγινε λόγος προωτέρα

	ενικός		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
ονομ.	αὐτός	αὐτή	αὐτό
γεν.	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ
δοτ.	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ
αιτ.	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό

	πληθυντικός		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
ονομ.	αὐτοί	αὐταί	αὐτά
γεν.	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
δοτ.	αὐτοῖς	αὐταῖς	αὐτοῖς
αιτ.	αὐτούς	αὐτάς	αὐτά